

ρώτης, **δεκαοκτώ έτη** διανύσας έν τῷ Βουλευτικῷ, διά ληστείαν τοῦ καιροῦ ἐκείνου, δι' ἣν χιλιάδες ἠλευθερώθησαν καί ἐδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον καί κατέλαβον θέσεις ὑψηλάς.

Ἄλλ' ὁ Χρῆστος Παπαγεωργίου εἶνε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Βουλευτὴν δὲν ἔχει· ψῆφον δὲν ἔχει· πρέπει λοιπὸν νὰ ψοφήσῃ εἰς τὴν φυλακὴν· ἃς ἐλεήσῃ καί αὐτὸν ὁ κ. Κοντόσταυλος!

Ἐκεῖ εἶδομεν καί ἄλλο αἰσχρὸν ἐλληνικόν, τὸν κατάδικον Ματράκον, χρηματίσαντα ὑπόδικον μόνον **ὀκτὼ ὀλόκληρα ἔτη**!!! Οὔτε λέξιν προσθέτομεν! Ἄν καί κατεδικάσθῃ ὡς γυναικοκτόνος, ἡμεῖς ὡς ἀποτελοῦντες μέλος τῆς ἐναντίον αὐτοῦ κακουργησάσης πολιτείας, ἐντροπόμεθα καί νὰ τὸν ἀτενίζωμεν!

Ὡς ἐπιδόρπιον, μεθ' ὅλας αὐτὰς τὰς φρικαλεότητας, παρθέτομεν ἐνταῦθα τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς Νομάρχης Ἀργολίδος κ. Μαυρομιχάλης κατῴρθησε ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως 30,000 δραχμῶν ὅπως ἐπενέγκῃ βελτιώσεις τινὰς εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι βελτιοῦται.

Διὰ τῆς πιστώσεως αὐτῆς θὰ πατωθοῦν τὰ ἐκ λάσπης δωμάτια, θὰ γίνουιν νέοι θάλαμοι ὅπου ν' ἀποθέτουιν οἱ φυλακισμένοι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, ἄλλοι ὅπου νὰ φυλάσσωνται τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἐργαζομένων, θ' ἀνασχηματισθοῦν νέα δωμάτια διὰ νοσοκομείον, θὰ καθαρικοῦν αἱ διαρρέουσαι ἄνω καί κάτω βρωμεραὶ ὑπόνομοι καί κ' αἰ τέλος πάντων θὰ γίνῃ.

Ἄλλ' ὅ,τι πρέπει νὰ γίνῃ εἶνε: νὰ **καῖ τὸ Βουλευτικόν**.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ Κεφαλληνίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι συνελήφθη αὐτόθι ὁ Γ. Θέμελης, φωτογράφος, κατηγορούμενος ἐπὶ παραποιήσει γραμματίων τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς, συνεπείᾳ ἐντάλματος ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ Ζακύνθου, καί ἀπεστάλη πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Ζακύνθου μετὰ τῶν κατασχεθέντων δύο γραμματίων τῆς Ἴονικῆς τῶν 25 φράγκων, καί δύο πεντόφραγκα τῆς Ἐθνικῆς.

Ἐκ Κυπαρισσίας ἀγγέλλονται σκοτωμοὶ, προσελθόντες ἐκ πολιτικῆς· ἐξάψως τὴν ὅποιαν ἐπέφερον ἢ ἐπικύρωσις τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς. Ἐφρονεῦθη ὁ Δῆμ. Ἀθανασόπουλος, καί ἐπληρώθη ὁ Θωμᾶς Κίτσος, καί τέσσαρες ἄλλοι.

Κατ' ἀναφορὰν τοῦ Σταθμάρχου Ποταμοῦ ἐν Ἀγρινίῳ, συνεπλάκησαν οἱ ὑλοτόμοι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Λεπενούς, οἵτινες διερχόμενοι (en passant) ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῶν κλέπτοντες ξυλείαν· ἐπηρεασθησαν ἀμοιβαῖοι ἀκροβολισμοί, ἀλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Μεταβάντων ὕστερα ἐπὶ τόπου τῆς συμπλοκῆς στρατιωτῶν ἐκ τοῦ σταθμοῦ πρὸς περαιτέρω πρόληψιν, ἐπυροβολήθησαν καί οὗτοι· ἀνταποκριθέντες δὲ εἰς τὸ τουφεκίδι οἱ στρατιῶται ἐτραυματίσαν ἐλαφρῶς εἰς τὸ χέρι ἓνα Λεπενιώτην. Μετέβησαν ἐκεῖ αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ διὰ νὰ ἐνεργήσουν ἀνακρίσεις.

Ὁ κ. Ἀλ. Καμπᾶς μετὰ ἱπποτικῆς ὄντως εὐλαθείας πρὸς τὸ ἀσθενὲς φύλον προσῆλθεν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας νὰ διαψεύσῃ τὰ ὑπὸ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀποδοθέντα αὐτῷ ἡχηρὰ θωπεύματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὅτε τοῦ ἐκλάπησαν

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 553)

Ἐν πρώτοις ἐδοκίμασε τὰ πιστόλια, ὅπως βεβαιωθῇ ἐὰν λειτουργῶσι καλῶς, ἔπειτα ἐνώπιον τοῦ πατρός του, ὅστις ἐννεὸς παρηκολούθει τὰς κινήσεις αὐτοῦ, ἐπλήρωσε τὰ ὅπλα.

— Βλέπετε, πάτερ μου, εἶπε, βάλλω δύο σφαίρας εἰς ἕκαστον· δὲν πρέπει ν' ἀποτύχωμεν.

Ὁ Ραοὺλ ὠμίλει καί ἐνήργει μετὰ μεγίστης ἡρεμίας, μετ' ἐκτάκτου ἀταραξίας· αἱ χεῖρές του δὲν ἔτρεμον μάλιστα, μόνον ἦτο ὠχρότατος.

Ὅταν ἡ ἐργασία ἐτελείωσεν, εἶπεν εἰς τὸν βαρόνον.

— Πάτερ μου, τὰ πιστόλια ἐπληρώθησαν. Ἴδου τὸ ὄπλον σας, ἰδοὺ καί τὸ ἐμόν.

— Ἐχεις δίκαιον, εἶπε διὰ φωνῆς ὁμοίας τῇ τοῦ πνιγομένου, εἶναι προτιμότερον ν' ἀποθάνω! Δός! δός!

— Περιμείνατε.

Ὁ βαρόνος ἔρριπτε περίξ βλέμματα ἄγρια, βλέμματα παράφρονος.

Ὁ Ραοὺλ ἐξήγαγε τὸ ὠρολόγιόν του.

— Τὸ ὠρολόγιόν μου εἶναι ὀπίσω κατὰ πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὸ ἐκκρεμές σας, τὸ ὅποιον δεικνύει ἔνδεκα καί εἴκοσι πέντε λεπτὰ, κανονίζω λοιπὸν αὐτὸ μετὰ τὸ ἰδικόν σας· ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον, σεῖς ἐδῶ, ἐν τῷ θαλάμῳ σας, ἐγὼ κάτω, ἐν τῷ ἰδικῷ μου, τὸν σωλῆνα τοῦ πιστολίου ἐπὶ τοῦ στόματος μεταξύ τῶν ὀδόντων καί θ' ἀνατινάξωμεν τὰ κρᾶνιον.

— Μάλιστα, ὑπετονθόρισε, τὸν σωλῆνα τοῦ πιστολίου μεταξύ τῶν ὀδόντων.

— Ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον, πάτερ μου.

— Ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον.

— Ὑγείαινε, πάτερ μου!

— Ὑγείαινε, Ραοὺλ!

Ὁ νεανίας ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

Ὁ βαρόνος κατέπεσεν ἐπὶ τῆς ἔδρας του ὡς σωρὸς ἐπαλαμβάνων διὰ φωνῆς βραχνῆς.

— Ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιος.

Ὅπισθεν τοῦ Ραοὺλ, ὅστις κατήρχετο μετὰ ὀρμῆν τὴν κλίμακα τοῦ πρώτου ὀρόφου, ἀνθρωπὸς τις ἐξῆλθε κεκρυμμένος ὀπισθεν παραπετάσματος καί ὤρμησε καί αὐτὸς πρὸς τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος.

Ἦτον ὁ Λανδρὺ, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει καί αὖθις τὴν ἐνδυμασίαν καί τὰ καθήκοντα τοῦ θαλαμηπόλου τοῦ βαρόνου Δεσιμαίζ. Ἦκουσεν ἀναμφιδόλως τὸ τέλος τῆς συνδιαλέ-

ὑπὸ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἔπειτα πρῶν ὑπρέτου ἐπτακοσίας δραχμάς. Αἱ ἀκουσθεῖσαι φωναὶ ἦσαν φωναὶ νεύρων, ἃς προσκάλεσεν ἡ ἀπόπειρα τοῦ ἀστυνομικοῦ βοηθοῦ νὰ τὴν ψάξῃ καὶ καθὸ κόρη καὶ ἀθῶα μάλιστα ζητήσασα διὰ νεύρων καὶ φωνῶν νὰ σωθῇ.

— Ἐξεδόθη ὡς ἐναίσιμος διατριβὴ τοῦ φιλοπόνου καὶ εὐφροῦς βοηθοῦ τοῦ Τοξικολογικοῦ φροντιστηρίου κ. **Χρήστου Π. Τοπάλη** Μακεδόνας, περὶ ἀνιχνεύσεως δηλητηρίων, ἀφιερωμένη εἰς τὸν ἔξοχον τῆς Μακεδονίας ἐργάτην, τὸν δημοφιλεῖ ἱατρὸν καὶ τῶρα Δήμαρχον εἰς Βόνιτσαν κ. Ἐπαμεινώνδαν Σακελλαρόπουλον.

ΛΗΣΤΑΙ ΔΕΓΓΛΕΡΗ

Τὸ περίφημον : Ζήτησον τὴν γυναῖκα ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τὴν κλοπὴν Δέγγλερην. Μία χήρα ὑπρέτρια τοῦ Δέγγλερην διηγείτο ἐκτὸς ἐννοεῖται τῆς ὑπηρεσίας τῆς τὰ πλοῦτη τοῦ ἱατροῦ, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς περιγράφει τὸ ἄντρον τῆς Καλυψούς. Ἐκ τῆς διηγήσεως ἐξήρθη ὁ γαμβρὸς αὐτῆς, ὅστις εἶτε ἦτο βαπτισμένος εἰς τὸ πῦρ τοῦ βιασμοῦ τῶν κλειθρῶν εἶτε παρθένος ὦν, συνεννοήθη μετ' ἄλλων δύο ἐπαγγελματιῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης, οἵτινες ἔβαλαν κάτω πλὴν τῶν γνώσεων, τῶν ἐργαλείων, τοῦ θάρρους, τῆς πείρας καὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τῆς κλεπτικῆς καὶ ἐπτά ἄλλους συνεταίρους, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν συμμορίαν. Ἐγραψαν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς οἱ ἔμποροὶ μας γράφουν εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον διὰ πτερὰ καὶ ὑφάσματα, νὰ τοὺς φέρουν χρηματοκιβωτιοθραυστικά ἐργαλεῖα, διότι πρὸ πολλοῦ ἡ Κωνσταντινούπολις ἔλαβε φήμην εἰδικότητος εἰς τὴν βιομηχανίαν αὐτήν. Καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ κλέπται, καὶ οἱ χαρτοκλέπται τῶν με-

τοχῶν καὶ οἱ μετοχοκλέπται τῶν κιβωτίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅλοι μᾶς ἔρχονται.

Τὸ ἐργαλεῖον αὐτὸ, δι' οὗ ἐθραύσθη τὸ χρηματοκιβώτιον τοῦ Δέγγλερην καὶ ὅπερ δὲν ἐμάθομεν ἀκόμη ποίου συστήματος εἶνε λέγεται θαῦμα ἰδεῶδες. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἴδωμεν, διότι ἔφυγαν καὶ μερικοὶ οἵτινες καὶ τὸ παρέλαβον. Οἱ περισωθέντες ὁμῶς ἀπαιτήσαι τοῦ Διευθυντοῦ ἐξωγράφησαν τὸ θαυμαστὸν ἐργαλεῖον, ὅπερ σύγκειται λέγει ἀπὸ ἕξι κομμάτια, τὰ ὅποια συνδόμενα ἀποτελοῦν τρίπλευρον, ἐντὸς δὲ τοῦ τριπλεύρου αὐτοῦ τιθέμενον τὸ χρηματοκιβώτιον παραλύει, ὡς παραλύει γυνὴ στενοχωρομένη ἐντὸς θερμῶν θελγῆτρων καὶ . . . παραδίδοται. Καυχώμενοι δὲ οἱ κλέπται ἀποθαυμάζουν τὸ ἐργαλεῖον ὡς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἀνοικτικῆς τέχνης.

Ἐν μόνον παράπονον ἔχουσι τινες—οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—ὅπερ ἀνεκοίωσαν εἰς τὸν Διευθυντὴν—τοὺς ἐλέγουμε μεις νὰ μὴν καταιδούμε σ' τὴν Ἀθήναι !

Τὰ δὲ χρήματα ;

Ἀπόλονται ! Διότι παραλαβόντες αὐτὰ οἱ ἀποδράντες σύντροφοι τὰ ὠδήγησαν εἰς τόπον χλοερὸν, τόπον ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πάσα ἐλπίς ἀνευρέσεως.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ὁ μέγας ἀρχιεργάτης καὶ εἰσηγητῆς τῆς κλοπῆς αὐτῆς εἶνε ὁ φραγκογράφτης Δζώρτζης Κοκόλης, τοῦ ὁποίου ἡ πενθερὰ Μαρία Βουτσίνη ἐχρημάτισεν ὑπρέτρια πότε εἰς τοῦ Μπερσῆ καὶ πότε εἰς τοῦ Δέγγλερην, δὲν ἔπαυε δὲ διηγουμένη τὰ πλοῦτη καὶ τὸ κακὸ ποῦ ἔχει ὁ γιαντρός, τί ἐπιπλα, τί ἀστμικὸ, τί κάσας.

Ἡ ψαλὶς τοῦ Δζώρτζη ἐταράχθη καὶ ὁ Μυτιληναῖος ἐσκέφθη νὰ φέρῃ διαζύγιον μεταξὺ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ καὶ

ξέως τοῦ Ραοῦλ μετὰ τοῦ πατρὸς του, διότι ἐφαίνετο λίαν τεταραγμένος, λίαν ἀνήσυχος.

Ὁ νεανίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐκλείδωσε τὴν θύραν.

Ὁ Ἀνδρὺ ἤκουσε τὸν κρότον τῆς κλειδῆς ἐν τῷ κλειθρῷ καὶ ἔστη σύννοος πρὸ τῆς θύρας, ἣν δὲν ἤδύνατο ν' ἀνοίξῃ. Ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν ἐὰν θὰ ὤφειλε νὰ κρούσῃ, νὰ φωνήσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ διαρρήξῃ τὴν θύραν, ὅτε ἐκ νέου ἡ κλειδὴ ἠκούσθη ἐν τῷ κλειθρῷ. Μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ παραμερήσῃ καὶ νὰ κρυφθῇ ἐν τῷ σκότει.

Ἡ θύρα ἠνεψῆθη, ὁ Ραοῦλ ἐξῆλθε, διήλθε τὸν διάδρομον καὶ ἀνῆλθε τὴν κλίμακα.

Ὁ Ἀνδρὺ δὲν ἠθέλησε νὰ μαντεύσῃ ποῦ διηυθύνετο ὁ νεανίας, ἀλλ' εἶχε παρατηρήσει ὅτι ὁ Ραοῦλ δὲν ἐκράτει πλέον τὸ πιστόλιον εἰς τὴν χεῖρα. Χωρὶς δὲ ν' ἀπολέσῃ στιγμὴν, εἰσέδυσσε λαθραίως εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐκλείσθη ἐντὸς αὐτοῦ.

Κηρίον ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τῆς ἐστίας ἐφώτιζε τὸ δωμάτιον. Ἰδὼν δὲ ἐν τῇ λάμπει αὐτοῦ τὸ πιστόλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης, μόλις συνεκράτησεν ἐπιφώνησιν χαρᾶς.

ΚΟ

ΠΑΡΑΦΡΩΝ

Ὁ Ραοῦλ ἀνῆρχετο εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον. Ποῦ διηυθύν-

νετο ; Εἶχέ τι ἀκόμη νὰ εἶπῃ εἰς τὸν πατέρα του πρὸ τῆς ἐσχάτης ὥρας ; Ὅχι. Ἦθελε νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλως τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἣτις ὑπελείπετο αὐτῷ, ἵνα ζήσῃ. Ἦθελε νὰ ἴδῃ τὴν ἀδελφὴν του, νὰ περιπτυχθῇ αὐτήν, νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς ἀπαξ ἔτι συγγνώμην διὰ τὴν θλίψιν, ἣν τῇ ἐνεποίησε, πρὶν ἀποθάνῃ.

Γνωρίζων καλῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου Ραοῦλ, μεθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ βαρόνου ληφθείσας προφυλάξεις, εἶχεν εὐκόλως μαντεύσει τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἡ Ἐρριέττη ἦν ἐγκαθειρμένη.

Φθὰς ἐπὶ τοῦ κλιμακοπέδου δὲν ἐδίστασε παρηκολούθησε τὴν διόδον καὶ ἔστη ἐνώπιον θύρας. Ἡ θύρα ἦτο κεκλεισμένη, ἀλλ' ἔξωθεν, ἡ δὲ κλειδὴ εἶχεν ἀφεθῆ ἐπὶ τοῦ κλειθροῦ. Ἦνεψῆξε, διήλθε μέγα δωμάτιον, εὔρεθη πρὸ δευτέρας θύρας, κλειομένης, ὡς ἡ πρώτη, ἦνοιξεν αὐτήν ἐπίσης καὶ εἰσῆλθεν εἰς δωμάτιον μόλις φωτιζόμενον ὑπὸ λάμπης λύχνου μὴ ἔχοντος ἔλαιον.

Προσκόψας περιεργάσθη καὶ ἰδὼν τὴν ἀδελφὴν του Ἐρριέττην ἐκτάδην ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ἔκυψεν ἐκθάλλον κραυγὴν ὀδύνης καὶ φρίκης. Λαβὼν αὐτὴν διὰ τῶν βραχιόνων ἔφερεν ἐπὶ ἀνακλίντρον. Ἐνόμιζεν αὐτὴν νεκράν. Ἄλλὰ παρετήρησε μετ' ὀλίγον ὅτι ἦτο λειπόθυμος.

Εὐτυχῶς, ὑπάρχοντος ἐκεῖ ὕδατος ἐν τινὶ φιάλῃ, ἔχυσεν ἐν τῇ παλάμῃ τῆς χειρὸς καὶ ἔρρανε τὸ ὠχρὸν πρόσωπον τῆς Ἐρριέττης. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ψυχροῦ ὕδατος ἐπὶ τοῦ